

Albertsen: Jeg takker socialministeren for den positive holdning, han har givet udtryk for vedrørende de tre nævnte led, medarbejderne, forældrene og eleverne, med henblik på at skabe bedre samarbejdsformer.

Der er to enkelte bemærkninger, jeg gerne vil supplere min første udtalelse med. Den ene gælder medarbejderne. Jeg tror, det er meget ønskeligt, at der direkte peges på, at medarbejderne, når der sker etablering af byggeudvalg, bliver medlemmer heraf og altså får en indflydelse ligestillet med den, eksempelvis lærerne i folkeskolen har.

Hvad dernæst angår forældrene, er jeg ikke enig med ministeren med hensyn til de forbehold, der naturligt må tages, men jeg vil dog pege på den bemærkelsesværdige udvikling, der finder sted inden for børneforsorgen, idet denne i stigende grad bliver et spørgsmål om behandling og om opdragelse og i mindre grad om straf og fjernelse. Denne ændring i arbejdet og i klientelet giver faktisk betydelig bedre muligheder for at få forældrene direkte impliceret i et samarbejde. Jeg tror, at ministeren er vidende om, at noget sådant finder sted adskillige steder, og jeg tror, at man i højere grad skal bemærke den ændrede mentalitet på dette område, som giver bedre muligheder for at inddrage forældrene i dette samarbejde. Vi ved, at der finder et sådant fortræffeligt samarbejde sted inden for åndssvageforsorgen, og jeg tror, vi her får muligheder og jordbund for en lignende udvikling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Schlüter* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Hvorned begrundes ministeren, at han i strid med biografrådets indstilling har frataget den hidtidige bevillingshaver retten til fortsat at drive Kinopalæet?“

Poul Schlüter: I sidste uge traf kulturministeren sin afgørelse om bevillingen til den fremtidige drift af Kinopalæet i Kø-

benhavn. Ministerens afgørelse indebar, at den mand, som gennem en lang årrække havde drevet og ledet dette biografteater, med ét slag blev kastet ud af sit erhverv, idet ministeren foretrak at give bevillingen til en ny ansøger.

Jeg er ganske klar over, at ministeren er i sin gode formelle ret til at disponere, som han har gjort, men i realiteten mener jeg, at ministerens afgørelse er stærkt kritisabel. I sager af denne art er det ved lov bestemt, at ministeren skal støtte sig til biografrådet. Dette råd har da også afgivet indstilling i sagen om Kinopalæet. Det overvejende flertal af biografrådets medlemmer anbefalede ministeren at give den ny bevilling til samme mand, som hidtil har drevet teatret. Jeg har forstået, at også Frederiksberg kommune og alle partier har været enige herom og har givet ministeren en tilsvarende tilkendegivelse. Biografrådet er jo ikke en tilfældig instans, men sammensat således, at det i denne sammenhæng er den højeste sagkundskab. Denne sagkundskab har ministeren imidlertid blankt tilsidesat på trods af, at sagkundskaben i sin indstilling stærkt understreger den store indsats, som den hidtidige bevillingshaver gennem en lang, lang årrække har gjort i dansk filmproduktion. Få — om nogen — har vist produceret flere danske film end han.

Ministerens afgørelse er efter min opfattelse en ny understregning af det nuværende bevillingssystemes urimelighed. Der er vel i øvrigt grund til at antage, at det ikke kan vare længe, før vi får afskaffet det gamle system og får indført fri eller næsten fri næring på biograforrådet, således at den fare for vilkårlighed og misbrug, som den gældende lov åbner adgang for, kan blive elimineret.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Hr. Poul Schlüter har her bedt mig begrunde, at jeg, som han udtrykker det, i strid med biografrådets indstilling har frataget den hidtidige bevillingshaver retten til fortsat at drive Kinopalæet.